

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Svmma Casvvm
Conscientiæ, Sive De Instrvctione Sacerdotvm Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

25. De peccato non sanctificandi festa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

De peccato non sanctificantis festa.

CAPUT XXV.

Non sanctificare festa, ex genere suo mortale est, cum sit contra diuinum præceptum. Excusatur tamen ob materiæ leuitatem. Cum enim aliquod opus paruum est, non est mortale: vnde tonsori, vnum in die festo tondere ob aliquam commoditatem, quia non illi vacauit, vel nullum est peccatum, aut ad summum veniale. Cum tamen materia est magna, vel continua, quia singulis diebus fit, tunc mortale est, nisi excusat in sequentibus casibus, in quibus licet absque peccato in die festo operari seruilia.

Primus est, in Dei cultum: cum enim opera seruilia immediate in Deiculum ordinantur: nec nisi in festo fieri possunt, licita sunt, ut sonare campanas, portare cruces, & similia. Dixi, quæ immediate ordinantur: nam remota opera, ut colere agros ecclesiarum, aut ædificare ipsorum domos non licet, nisi alicuius ecclesiæ pauperis nimis, cui aliter vix subueniri posset. Dixi etiam, quæ in festo fieri debent: nam coquere hostias, ornare templorum parietes non licet in die festo, cum fieri possunt ante festum; secus, quando non ita fieri poterunt: quamvis quocumque modo ista facere, etiam cum ante fieri posuerint, ex se non sit mortale peccatum.

Secundus casus est, ob necessitatem. Est autem multiplex necessitas.

Prima corporalis propria. Ob hanc enim licet operari. Vnde, licet pauperi, qui aliter non potest ali, nisi manuum labore diuno, etiam in festo laborare secrete ratione scandali, dum tamen sacrum audiat prius. Altera necessitas est corporalis proximi, puta, infirmitas, ratione cuius licet omnia opera ad hanc necessaria admouere. Vnde, excusantur medici, tonsores pharmacopœ, & alij suam ad hoc operam exhibentes: Excusantur etiam notarij testamenta confidentes: Est etiam necessitas proximi, corporalis vietus; ratione cuius excusantur qui unes vendunt, occidunt animalia, & vendunt necessaria illis debus festiuis ad vietum.

Tertia necessitas est rei propriæ, vel proximi. Vnde, licet, ne sumnum aliquod homo patiatur in re, operari in die festo, cum probabiliter pateretur damnum, nisi illa opera fierent. Vnde, licet in tempore messis metere, & tempore autumni se-

rere, cùm timetur periculum aliquod temporis non opportuni; & ratione huius excusantur operarij, quorum opera intermiti non possunt absque damno: vt, qui vitrum fundunt, & qui nauigant, &c similares.

Quarta est, ad evitandum damnum corporis. Vnde, in tempore belli aggeres necessarios struere, muros edificare, similia.

Quinta necessitas est, cùm perditur occasio magnitudine, in piseatione alecum, & rhynnorum, qui non nisi certis diebus veniunt, tunc licet piscari in die festo, e. licet de ferijs.

Sexta est via, seu violentia: vt, cùm famuli, vel serui, libetare in die festo coguntur à dominis. Nauarr. c. 13. n. 7. quod intellige de obligatis ad seruendum, dummodo non coguntur à dominis in fidei contemptum: tunc enim mors potius est obeunda. In his omnibus necessitas excusat.

Tertius casus est pietas, in bonum, & utilitatem proximi, diligenter. Vnde, licet sepelire mortuos. Licet etiam propter laborare, dummodo in graui necessitate sit, alias non. Vnde, dicit Caetanus, non licere vias sternere publicas pro viatoribus, aut pontes erigere, nisi urgat necessitas, cùm aliquo tempore fieri posse.

Quartus est, horum Reipublicæ, vnde, licet istis viatoribus publicis, in Reipublicæ utilitatem, iter conficiere. Licet etiam in publicis solennitatibus præparare vias, & construere loca pro spectaculis, quando non possunt fieri nisi in ipso festo.

Quintus casus est, Ponificis, aut Episcopi licentia expresa, cùm id concedit; aut virtualis, cùm aliqua opera videatur, & dissimulatur. In his casibus licet in festo operari, exinde quos non licet, sed seruanda sunt modo praedito.

(. .)

Laud Deo. Finis libri Quarti.